

РЕШЕНИЕ

№ 7407

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 05.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4478** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.107 и сл.,ДОПК.вр с чл. чл.104 от ЗАДС.

Образувано е по жалба на Р. П. Р. от [населено място] срещу Акт за установяване на задължения по декларация №63/29.11.2012 година на старши инспектор в Отдел” Акцизи” при Митница Столична,потвърден с Решение № 9700-0094/22.03.2013 година на Началник Митница Столична.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност на издадения акт за установяване на дължим акциз..Посочва се още, че актът е незаконосъобразен, поради неправилното прилагане на материалния закон и действащата правна уредба към момента на внасяне на автомобила. .

В съдебно заседание, жалбоподателят Р. П. Р.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания.Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Началник Митница Столична, редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощена ,която оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените по делото писмени доказателства, се установява, че на

17.09.2011 година, Р. П. Р. депозирал до Началник Митница Столична Искане за възстановяване на недължимо платен акциз в размер на 13 500 лева,.

С Решение № 904/13.12.2011 година, Директор на Агенция”Митници” отменил мълчалив отказа на Началник Митница Столична по искането на Р. от 17.09.2011 година и върнал административната преписка на Началник Митница Столична за разглеждане на жалбата при спазване на нормативните изисквания ,изложени в решението.

С Решение за отказ за възстановяване на акциз № Р94-0044/03.05.2012 година, Началник Митница Столична отказал да възстанови акциз в размер на 13500 лева на Р. П. Р..

С Решение №373/20.07.2012 година, Директор на Агенция” Митници” отменил Решение за отказ за възстановяване на акциз от 03.05.2012 година на Началник Митница Столична относно искане от 17.09.2011 година на Р. П. Р. за възстановяване на акциз в размер на 13 500 лева и върнал административната преписка на Началник Митница Столична за ново разглеждане при спазване на дадените указания- именно да се извърши ревизия на Р., тъй като задълженията за данъци съгласно чл.108 от ДОПК, могат да се установяват само с ревизионен акт по реда на чл.118 от ДОПК.

По повод това Решение на Директор на Агенция”Митници”, К. З.- старши инспектор в Отдел”Акцизи”при Митница Столична издала обжалвания Акт за установяване на задължение № 63/29.11.2012 година, с който установила задължение за внасяне на акциз в размер на 13 500 лева , дължим от Р. П. Р..

С Решение № 9700-0094/22.03.2013 година, Началник Митница Столична потвърдил обжалвания Акт за установяване на задължения по декларация.

По делото няма доказателства кога решението е връчено на жалбоподателя.

По делото са приложени заверено копие на цялата административна преписка, доказателства, че Р. е внесъл сумата от 13 500 лева по сметката на Митница С., доказателства за регистрация на закупения от него лек автомобил , постановление за прекратяване на наказателно производство ,както и заверено копие на прокурорска преписка,Заповед № 4538/02.07.2012 година на Директор на Агенция” Митници”, с която К. К. З. е преназначена на длъжност старши инспектор в Агенция” Митници”, отдел” Акцизи, специализирана администрация Митница Столична, считано от 01.07.2012 година и длъжностната и характеристика.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима,предвид обстоятелството ,че се претендира нищожност на издадения акт,а съгласно разпоредбата на чл.149,ал.5 от АПК,административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване нищожността им без ограничение във времето.Жалбата е подадена от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Обжалваният Акт за установяване на задължение №63/29.11.2012 година,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДР на ДОПК/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката,съдът следва да прецени актът издаден

ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните предпоставки за издаването му и съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият съдебен състав намира, че издаденият акт за установяване на задължение, е нищожен при липса на материална компетентност. Съображенията за това са следните.

Правната регламентация на установяване на задълженията за акциз е визирана в чл. 104 от ЗАДС.

Съгласно сочената разпоредба, за извършване на проверките и за производствата по установяване, обезпечаване и събиране на задължения за акциз се прилага [Данъчно-осигурителният процесуален кодекс](#), доколкото не е предвидено друго в този закон. Митническите органи имат правомощията на органи по приходите, а в случаите по [чл. 121](#) и [чл. 153, ал. 5](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс - и на публични изпълнители. Митническите служители, определени със заповед на директора на Агенция "Митници", имат компетентност по смисъла на [чл. 7](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на територията на страната. За целите на ал. 1 митническите учреждения, определени в [Закона за митниците](#), имат компетенциите на териториални дирекции на Националната агенция за приходите, директорът на Агенция "Митници" има правомощията на изпълнителен директор на Националната агенция за приходите, а началниците на митническите учреждения имат правомощията на териториален директор. Правомощията по [чл. 112, ал. 2](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се упражняват от началника на компетентната митница или от директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от тях лица. Правомощията на решаващ орган по смисъла на [чл. 152, ал. 2](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се упражняват от директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от него лица.

Разпоредбите, регламентиращи процедурата за издаване на АУЗД са [чл. 106 - чл. 107 от ДОПК](#) и същите се намират в раздел "Предварително установяване". Граматическото и систематично тълкуване на посочените разпоредби води до извода, че законодателят е ограничил хипотезите, при които може да се издава АУЗД до случаите при изчисляване и определяне на задължение по декларация в момента на приемането ѝ и при неплащане на вече определено задължение по декларация. Визираните хипотези в случая не са налице, защото от събраните доказателства е видно, че жалбоподателят не е подал акцизна декларация за придобития от него автомобил през 2007 година, както и по - късно. От друга страна, съгласно [чл. 107, ал. 3 от ДОПК](#), по искане на задълженото лице органът по приходите издава акт за установяване на задължение в 30 - дневен срок от искането. Актът може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните получени от трети лица, след като е изчерпан редът по [чл. 103 от ДОПК](#). В конкретния случай липсват доказателства жалбоподателят да е предявявал искане по [чл. 107, ал. 3 от ДОПК](#)/ като искането за възстановяване на акциз безспорно не може да бъде определено и причислено към искане за установяване на задължение по декларация./ която при казаното по-горе, изобщо не е подавана/, нито пък да е изчерпан редът по [чл. 103 от ДОПК](#)/ която разпоредба урежда Действия след приемането на декларацията-при установяване на несъответствия между съдържанието на подадената декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от органите по приходите от трети лица

или администрации съгласно изискванията на данъчното и осигурителното законодателство за подаване на декларации или информация, извън случаите по [чл. 101, ал. 4](#) и [чл. 102, ал. 4](#), подателят се поканва да отстрани несъответствията в 14-дневен срок от получаването на съобщението. Отстраняването на несъответствията се извършва с подаване на нова декларация. Подаването на новата декларация, извършено в срока по ал. 1, ползва подателя, независимо от [чл. 104, ал. 3](#), поради което в случая не е налице нито една от хипотезите за издаване на акт за установяване на задължение по декларация и единственият допустим способ по арг. от [чл. 106, ал. 3 от ДОПК](#) е извършването на ревизия. В този смисъл е и практиката на ВАС изразена в Решение № 15322/04.12.2012 г. по адм. д. № 6857/2012 г.; [Решение № 7250/22.05.2012 г. по адм. д. № 15822/2011 г.](#) Следва да бъде отбелязано, че посочените разпоредби-чл.106 и чл.107 от ДОПК са в раздел "Предварително установяване"и граматическото и систематичното им тълкуване, налага извода, че законодателят е ограничил хипотезите, при които може да се издава АУЗД до случаите при изчисляване и определяне на задължение по декларация в момента на приемането и, и при неплащане на вече определено задължение по декларация. В настоящия случай, нито една от тези хипотези не е налице, защото жалбоподателят не е подал акцизна декларация. Издаването на Акт за установяване на задължение за акциз, не на ревизионен акт е толкова съществено, че води до нищожност на издадения Акт за установяване на задължение, защото съществено различен е редът за издаване на АУЗД и редът за извършване на ревизия. При ревизия съществуват повече гаранции за ефективна защита на правата и интересите на данъчния субект. И в двата случая, и при АУЗД, и РА, приложим за обжалването им е редът, установен в ДОПК, различен обаче е по-горестоящият орган, компетентен да разгледа жалбата по административен ред. След като не е имал правомощия да издаде Акт за установяване на задължение за акциз, а е издал такъв, административният орган го е издал при липса на компетентност. Нещо повече дори-в отменителното решение на Директор на Агенция" Митници № 373/20.07.2012 година изрично Директор на Агенция Митници е указал, че задължението за акциз следва да бъде установено по реда на Глава Ч., Раздел II от ДОПК, установяващ задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, като съгласно чл.108 от ДОПК, данъчните задължения се установяват с ревизионен акт по реда на чл.118 от ДОПК. Доказателства за спазване на дадените указания от страна на митническия служител в тази насока, липсват. Издаването на Акт за установяване на задължение за акциз при липса на предпоставките за това и при неспазване на дадените задължителни указания в отменителното решение на Директор на Агенция „Митници”, води до липса на материална компетентност за издаването му. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически/административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при

издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първото основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК.Липсата на компетентност у издателя на акта,води до обявяването и,защото нищожният административен акт не поражда правни последици.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воен от гореизложеното и на основание чл.172, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Акт за установяване на задължения по декларация №63/29.11.2012 година на старши инспектор в Отдел” Акцизи” при Митница Столична, потвърден с Решение № 9700-0094/22.03.2013 година на Началник Митница Столична.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: